

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΙΜΠΟΝΑΣ, ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΤΑΜΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΣΙΝΑΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΙΑΤΡΟΥ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΕΜΕΡΤΖΙΔΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ – ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ
e-mail: thesemer@otenet.gr

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Η αποκατάσταση ασθενών με οδοντικά εμφυτεύματα σε έντονα ανεπαρκές οστικό υπόβαθρο είναι θεραπευτική πρόκληση για την αντιμετώπιση της οποίας στηρίζομαστε σε θεμελιώδεις αρχές: λεπτομερή καταγραφή της αρχικής κατάστασης (ιστορικό, κλινική εξέταση, εκμαγεία, απεικονιστικός έλεγχος), αναλυτικό προεγχειρητικό σχεδιασμό, ασφαλή χειρουργική διαδικασία και επαρκή προσθετική αποκατάσταση. Η τελευταία δεκαετία εξόπλισε τη θεραπευτική ομάδα με τεχνολογικές εφαρμογές και καινοτομίες οι οποίες, με τις ορθές ενδείξεις, τεκμηριωμένα βελτιώνουν το κλινικό αποτέλεσμα. Τέτοιες τεχνικές περιλαμβάνουν χειρουργικές εφαρμογές υπερήχων για σκληρούς και μαλακούς ιστούς (αρμονικό μαχαίριδιο – οστεοτόμος υπερήχων), διαδικασίες καθοδηγούμενης ιστικής αναγέννησης με νέες μορφές αυξητικών παραγόντων και βιολογικών φραγμών (μεμβρανών) και νέα ειδικά εργαλεία. Επιπλέον τα σύγχρονα μέσα απεικόνισης (πολυτομικός τομογράφος) και αλγόριθμοι ανάλυσης-επεξεργασίας (Dentascap-Osirix) προσφέρουν σημαντική βοήθεια προεγχειρητικά και μετεγχειρητικά.

ΣΚΟΠΟΣ: Η κατάδειξη μέσω επιλεγμένων περιπτώσεων της χρησιμότητας των σύγχρονων εξελίξεων τεχνικών και υλικών σε κάθε στάδιο εμφυτευματικής διαδικασίας και του τρόπου που αυτές επηρεάζουν την κλινική έκβαση.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ: 28 ασθενείς (12 γυναίκες 16 άνδρες, ηλικίες 17 έως 72, μέση 47) αντιμετωπίστηκαν με ανύψωση γναθιαίων κόλπων (9), μετάθεση αγγειονευρώδους δεματίου κάτω γνάθου (5), επένθετο μόσχευμα (11), ενδιάμεσο μόσχευμα –sandwich (4), οπίσθια άνω οστεοτομία (1) και ελεύθερο κρημό περόνης (1), σε συνδυασμό με αλλομόσχευμα τριφωσφορικού ασβεστίου, αυξητικούς παράγοντες από πλάσμα πλούσιο σε αιμοπετάλια και απορροφούμενες μεμβράνες. Τοποθετήθηκαν αποκλειστικά ακίνητες προσθετικές αποκαταστάσεις επί 84 εμφυτευμάτων (σε 22 περιπτώσεις ριζόμορφα και σε 6 κυλινδρικά) και ο χρόνος παρακολούθησης κυμάνθηκε από 15 έτη έως 6 μήνες.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Σ' αυτήν την επιλεγμένη ομάδα δεν τεκμηριώθηκε καμία απώλεια εμφυτεύματος. Οι δευτερεύουσες τοπικές φλεγμονές-διασπάσεις κρημού αντιμετωπίστηκαν συντηρητικά. Όλοι οι ασθενείς ελέγχθηκαν με συμβατική ακτινογραφική αξιολόγηση ενώ σε 17 η τύχη του μοσχεύματος, το ποσοστό απώλειας και η τελική αποκατάσταση αξιολογήθηκε με υπολογιστική τομογραφία και ανασύνθεση εικόνων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Η κλινική μας εμπειρία από αυτήν την ομάδα ασθενών επιτρέπει την ευνοϊκή υποδοχή νέων τεχνολογιών και εξελίξεων στην προχωρημένη εμφυτευματολογία, όταν και όπου εξασφαλίζουν προβλέψιμα και επιθυμητά αποτελέσματα.